

Relleger Josep Piera

Quan l'autor de Beniopa s'acosta als 71 anys, la seva obra es reforça amb la iniciativa ViquiPiera

Volem crear un gran tapís amb fragments de lectures fins a completar tota l'obra de Josep Piera, que hem indexat en aquest ViquiPiera

Libres

Entre l'any 2017 i el 2018 hauran arribat a la setantena un grapat d'escriptors que van començar a publicar els seus llibres en a la dècada dels setanta. Tinc els meus dubtes que la força simbòlica del set hi haja servit de gaire cosa, en aquest cas, a favor de l'entronització, o si més no –no ens en passarem, tampoc, de reivindicatius– de l'actualització i de la visibilitat d'aquests escriptors. Alguns altres ja sobrepassen aquesta edat *màgica* i no, tampoc no han manifestat símptomes beneficiosos visibles en aquest sentit. Ací ens centrarem en el cas de Josep Piera (Beniopa, la Safor, 1947), però quin gran gest de normalitat i de sanitat cultural seria trobar reunida, en edicions assequibles, la poesia –per centrar-nos només en aquest gènere maleït– de Jaume Pont, Biel Mesquida, Jaume Pérez Montaner, J.M. Sala-Valldaura, Marta Pessarrodona, Manel Rodríguez-Castelló i Joan Navarro, per citar-ne només alguns dels que es van estrenar literàriament en aquells anys predemocràtics.

Els primers poemes de Josep Piera publicats en català van aparèixer a l'antologia *Carn fresca. Poesia valenciana jove*, que va preparar Amadeu Fabregat per a l'editorial L'Estel l'any 1974 (reeditada l'any 2015 per Perifèric Edicions, amb un estudi introductor i un apartat final d'articles a cura de Francesc Calafat). L'antòleg, el camaleònic Amadeu Fabregat, també arribarà als setanta aquest any.

Des d'aquell llibre, iniciàtic per a uns quants, "punt de referència obligada" –segons Àlex Broch– per a "qui intenti construir les bases objectives del que ha estat el redreçament poètic del País Valencià en els darrers trenta anys", Josep Piera ha publicat una dotzena de títols de poesia, entre els quals hi ha *Dictats d'amors. Poesia 1971-1991*, més que exhaurit; una vintena de llibres de prosa, molts dels quals s'englobarien, si seguim la denominació de l'estudiosa alacantina Anna Esteve, en el camp de la "literatura autobiogràfica", i mitja dotzena

de títols dins del gènere de l'assaig literari. Com a traductor o *transmissor* al català d'altres poetes, sembla unànime la convicció que "una de les seues contribucions més decisives –Ferran Garcia-Oliver és qui ho afirma– ha estat "fer que els poetes andalusins que van escriure en terres que els arrabassarien els *bàrbars* del nord sonaren en català, i que sonaren no com alguna cosa estranya sinó profundament íntima, com una altra veu que ens pertany." I seria sobrer ressaltar que Piera és un escriptor multiantologat, multitraduït i multipremiat; i fins i tot que va ser dignament distingit amb la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya, l'any 1991, i amb el nomenament per part de l'Ajuntament de Gandia com a Fill Predilecte d'aquella ciutat, el 2010.

Però, encara per sobre de tots aquests fets objectivables, potser allò que particularitza l'escriptor Josep Piera i que, al nostre parer, ens dona motius suficients per subratllar i creure en la necessitat de posar la seua tasca literària a l'abast de tothom, és la dedicació exclusiva i sense condicions a l'escriptura i a l'activisme literari; el fet que Piera haja tingut la valentia, la perseverança i l'obstinació per fer de la literatura una vocació i una professió de vida i posar-la, amb aquesta integritat arriscada, al servei dels altres, d'una suposada societat lectora. I en canvi, les preguntes que se'n deriven són obligades: qui, entre les generacions de gent jove, coneix Josep Piera? Se'l llegeix a hores d'ara? Qui, fins i tot entre els lectors militants, ha llegit la poesia de Piera, sobretot l'anterior a *El temps trobat* (2013) que és el llibre publicat més recentment?

Homenatge a Gandia

Una mica empesos per aquests dubtes raonables, vam aprofitar la Setmana Literària de Gandia, el novembre passat, per retre-li un homenatge, amb l'excusa dels seus setanta anys: *Josep Piera, escriptor*, el vam titular. La iniciativa va partir de Saforíssims

Societat Literària, una entitat sense ànim de lucre que aplega una cinquantena d'escriptors i escriptors que practiquen la literatura de ficció en català, i ha obtingut la col·laboració i el suport de l'IMAB (l'Institut Municipal d'Arxius i Biblioteques de Gandia), l'Escola Politècnica Superior de Gandia (UPV-Campus de Gandia) i de la Conselleria de Cultura, Educació, Investigació i Esport.

En aquell acte de reconeixement a Piera tingué lloc una lectura popular oberta a qui s'hi volgué apropar, al bell mig del passeig de les Germanies de Gandia; i a continuació, a la Casa de Cultura Marquès González de Quirós, una taula redona-homenatge, amb la participació de Manuel Forcano, poeta, professor, traductor; de Ferran Garcia-Oliver, escriptor i historiador; i del company de batalles vitals i literàries Ignasi Mora.

Però, convençuts que aquestes mostres d'afecte col·lectiu atien només el caliu d'un dia, en aquell acte vam presentar també les #postalsPiera, vuit models de targetes amb fragments de la seua obra, i el públic també va poder marxar amb la reedició d'una sucosa entrevista entre Ferran Garcia-Oliver i Piera, que havia aparegut per primera ve-

gada al núm. 51 de la revista *L'Espill* (hivern 2015-2016), amb el títol *De tots he après que un lloc i un jo fan la vida*. I, de més llarg abast encara esperem que siga el projecte que hi vam presentar en la segona part d'aquell acte: la iniciativa, ara sí, *Josep Piera, escriptor*, que reuneix propostes a la xarxa i en viu per treballar l'obra de l'escriptor de Beniopa. Per *reformatar-lo* –que se'ns permet l'expressió–, com se'n diria en llenguatge informàtic, i per rellegir-lo i compartir-ne l'obra en formats diversos.

El portal 'Josep Piera, escriptor'

Res de nou sota el sol, d'acord. *Josep Piera, escriptor* és un web, al portal saforissims.org/joseppiera, que vol convertir-se en un espai on aglutinar materials educatius i activitats.

Entre les propostes adreçades al públic escolar, hi ha les *Cartes creuades* amb escolars o les visites *Piera a l'aula*, per fomentar la proximitat –ara física i directa– entre l'autor i els estudiants d'escoles i instituts, explorar el procés de creació i fomentar la curiositat entre l'alumnat.

En aquest portal també hi ha un espai per recollir altres recursos didàctics: guies, unitats, guions..., que proposarem des de

Adreces d'interès

Es pot accedir a la ViquiPiera des de l'adreça saforissims.org/viquipiera
Es pot accedir al web *Josep Piera, escriptor* des de l'adreça saforissims.org/joseppiera

Alguns enllaços a poemes ja incrustats en la ViquiPiera gravats per professorat i alumnat del Campus de Gandia (UPV):

- https://saforissims.org/viquipiera/index.php?title=En_el_nom_del_mar...
- https://saforissims.org/viquipiera/index.php?title=%C2%ABLa_m%C3%A0quina_d%E2%80%99escriure%E2%80%A6%C2%BB
- [https://saforissims.org/viquipiera/index.php?title=IX_\(Ac%C3%AD...\)](https://saforissims.org/viquipiera/index.php?title=IX_(Ac%C3%AD...))
- <https://saforissims.org/viquipiera/index.php?title=9>
- https://saforissims.org/viquipiera/index.php?title=Jard%C3%AD_joi%C3%B3s

Saforíssims, però que voldríem rebre també des d'iniciatives externes. A l'espai de documentació, hi anirem arxivant articles de l'escriptor i estudis i aproximacions sobre ell; a més s'hi recullen materials audiovisuals. Tot i que som conscients que ja n'hi ha molt de publicat a la xarxa, pretenem que el portal saforissims.org/joseppiera esdevinga un punt de trobada i facilitar així la tasca de qui es vulga aproximar a l'obra de l'escriptor.

La iniciativa ViquiPiera

Amb aquest nom, que no amaga un cert to de broma simpàtica, es pretén eixamplar les maneres d'apropament a l'obra de Josep Piera, que siga un autor llegit i que, si és possible, s'hi motive a treballar els seus llibres o algun fragment. Per això, hem presentat ViquiPiera (saforissims.org/viquipiera), una pàgina de Viquipèdia que pretén recollir la seua obra d'una manera diferent, amb la gravació de fragments de prosa o de poesia que qualsevol persona que ho vulga hi pot anar publicant en vídeo. Per què hem triat aquest entorn? Perquè volem que siga una iniciativa dinàmica, participada i que funcione de manera horitzontal.

Volem crear així un gran tapís amb fragments de lectures fins a completar tota l'obra de Josep Piera, que hem indexat en aquest ViquiPiera i que va activant-se per epígrafs, a mesura que aquests epígrafs tenen realització audiovisual. I això ho podrem fer seguint tres passos senzills: [1] cal triar un fragment de l'obra de Piera, [2] llegir-lo en veu alta i [3] fer-ne una gravació en format audiovisual. Després, convidem a publicar el vídeo a la xarxa i incrustar-lo a la ViquiPiera; finalment, a fer-ne difusió i animem les amistats a fer el mateix. En cas de dubte, l'adreça de contacte amb Saforissims Societat Literària és: saforissims@saforissims.org

Els primers participants en la gravació d'aquestes píndoles han estat l'alumnat i el professorat de la Universitat Politècnica de València, Campus de Gandia. Cursen el Grau de Comunicació Audiovisual i la col·laboració ha estat coordinada per l'alumne Arnau Múria (productor i guionista) i pel subdelegat de Cultura Javier Pastor, que va tenir l'amabilitat de llegir un fragment d'*El temps feliç*, de Josep Piera, que comença: "La Drova s'ha tornat a omplir de núvols baixos, de boires. Aquest matí, en despertar i buscar la claror matinera del dia –cada matí té una llum irrepètible–, la finestra no mostrava cap horitzó, ni cap cel, ni cap cingle, ni cap serra, ni res; llum sí: una llum platejada, més de lluna lluent que no de sol apagat."

Això mateix és el que voldríem, que no s'apague la llum d'aquells que són els nostres escriptors clàssics contemporanis. És a dir, fer que la seua obra siga vigent dia a dia. Un propòsit, tot siga dit, que en aquests moments sona més bé a utopia d'uns pocs. *

Josep Piera
és el protagonista
d'una reivindicació
cultural innovadora
JOSEP LOSADA